

Picuri de lumină

ISSN 2285 - 5394

Povestea continuă

Lectura are acum rivali redutabili care amăgesc cel mai mult pe cei mici. Televizorul, calculatorul, internetul au devenit repere pentru fiecare generație din ultimii ani. Viața noastră trăită la început de secol XXI este marcată de la mic la mare de amprenta marilor descoperiri științifice care au făcut pași uriași în timp foarte scurt. Aceste trei mijloace de informare rapidă și comodă care oferă elevilor meniul complet în orice domeniu al cunoașterii acoperă deja o plajă substanțială a timpului liber, care rămâne din ce în ce mai puțin. Și atunci se naște întrebarea: mai este cartea "o făgăduință, o bucurie, o călătorie prin suflete, gânduri și frumuseți" cum afirma scriitorul român Tudor Arghezi? Rămâne așadar obligația școlii de a repune cartea în drepturi. Scriitorul român I. L. Caragiale afirma acum aproape un secol: "O carte bună de citire, în vârstă fragedă, este, poate, una din împrejurările cele mai hotărâtoare ale vieții unui om. Multe cariere intelectuale nu se datoresc altei împrejurări decât unei cărți căzute la vreme bună în mâinile unui copil, tot așa precum umbra multor stejari seculari se datoresc căderii unei ghinde pe pământ prielnic". Dacă lectura elevilor este sistematic organizată și îndrumată, ținându-se seama de particularitățile de vârstă și individuale ale elevilor, interesul pentru lectură crește. Proiectul județean „Lumea Basmelor”, aflat la cea de-a II-a ediție în anul școlar 2017-2018, are drept scop principal formarea de deprinderi și atitudini pozitive față de lectură iar ca obiective stimularea interesului pentru lectură, formarea unei atitudini motivante pentru lectură, încurajarea aptitudinilor de creație

literară și artistică a elevilor talentați, lărgirea cercului de prieteni, în vederea unei mai bune adaptări sociale a copiilor, cultivarea spiritului de colaborare, întraajutorare și întrecere, promovarea dialogului și a comunicării între elevii instituțiilor implicate în proiect, dar și dezvoltarea colaborării și cooperării între cadrele didactice din instituțiile de învățământ partenere.

Datorită impactului pe care acest proiect l-a avut la precedenta ediție și din dorința de a găsi modalități și tehnici care să contribuie la stimularea interesului elevilor pentru lectură am încheiat parteneriate cu mai multe școli din județ: Școala Gimnazială „Oltea Doamna”, Oradea (partenerul nostru și la ediția trecută); Școala Gimnazială Nr.11, Structura Școala Gimnazială „Ion Bogdan”, Oradea; Școala Gimnazială „Avram Iancu”, Oradea; Școala Gimnazială Nr. 1 Remetea; Școala Gimnazială Nr. 1. Roșia; Liceul Teoretic German „Friedrich Schiller”, Oradea.

Coordonatorii proiectului au hotărât să fructifice experiențele anterioare dobândite din aceste activități implicând în această nouă ediție a proiectului cât mai mulți elevi.

Sperăm ca și această ediție a proiectului să se bucure de același succes și apreciere din partea elevilor implicați și nu numai.

(Prof. înv. primar Adriana Fericean)

Revista elevilor
participanți la proiectul
județean „Lumea
Basmelor”

Anul IV, nr. 4

Iunie 2018

- ☺ Șezătoarea
- ☺ În vizită la bibliotecă
- ☺ Jocul imaginației
- ☺ Personaje preferate
- ☺ Așteptându-l pe Moș Crăciun
- ☺ Cartea mea—proiect

În acest număr:

Șezătoarea	2
În vizită la bibliotecă	3
Personaje preferate	4-5
Prea multă zăpadă...	6
Ziua Cititului Împreună	7
Eroi de poveste	8-9
În lumea poveștilor	10
Cartea mea—proiect	11
Concluzii	12

Șezătoarea

Șezătoarea a constituit unul din obiceiurile cu rol foarte important în viața socială a satului. La șezătoare se lucra, se cânta, se spuneau povești, se practicau unele jocuri sociale, adică se transmitea și se prelua tradiția populară. Semnificația socială a șezătorilor consta în faptul că ele contribuiau la menținerea unei mentalități colective în comunitatea satului. - Cum era o șezătoare ? Șezătoarea este un obicei străvechi. Spun bătrânii satului că ei își amintesc de șezători din copilăria lor, de la părinții lor. Șezătorile se organizau în perioada iernii, după sărbătorile de iarnă și până când începea postul Paștelui. De obicei se organizau pe zone / străzi ale satului. Se adunau mai mulți oameni la câte o casă, seara, de pe la ora 18 (după ce terminau treaba cu animalele de pe lângă casă) și șezătoarea ținea până pe la miezul nopții. Casele la care se țineau șezătorile se schimbau prin rotație, între membrii grupului de vecini. Erau șezători de adulți și șezători de tineri. De organizare se ocupau femeile și

fetele. La șezători, femeile lucrau: se țesea la război (gazda), se torcea, se depăna lână, se scărmana lână, se tricota, se făceau ciucuri etc. Bărbații care participau ajutau și ei câteodată, la depănat lână. Șezătorile organizate de fete erau un prilej bun de a se întâlni cu feciorii din sat. Feciorii aveau privilegiul de a -și alege șezătoarea la care merg. Câteodată adulții și tinerii se adunau împreună la șezătoare, dar în încăperi diferite: cei batrâni în casă, cei tineri în tindă. Nu se ținea cont de situația materială a oamenilor, se întâlneau la aceeași șezătoare și săracii și cei mai înstăriți. Gazda îi servea pe cei de la șezătoarea cu grăunțe de porumb fierte, cu zahăr, și, câteodată și cu gogoși ("pancove"). Atmosfera era veselă: se cânta, se spuneau povești, glume, ghicitori, "se pune țara la cale". La șezătorile tinerilor era zarvă mai mare, se lucra mai puțin, feciorii "furau" fusul fetelor pe care le plăceau și fugeau afară, iar fata "era nevoită" să meargă afară să-și recupereze fusul! La casele la care erau și copii mici, aceștia

trăgeau numai cu urechea la ce se petrece la șezătoare. Ei ar fi trebuit să doarmă, în patul aranjat ca un cort (pat cu "herneu"), de unde nu prea puteau vedea ce se petrece. Numărul straturilor de cuverturi ("lepedeaua") care formau "paravanul" patului (folosit drept "cort") era direct proporțional cu starea materială a gazdei.

(prof. învă. primar Angelica Miara)

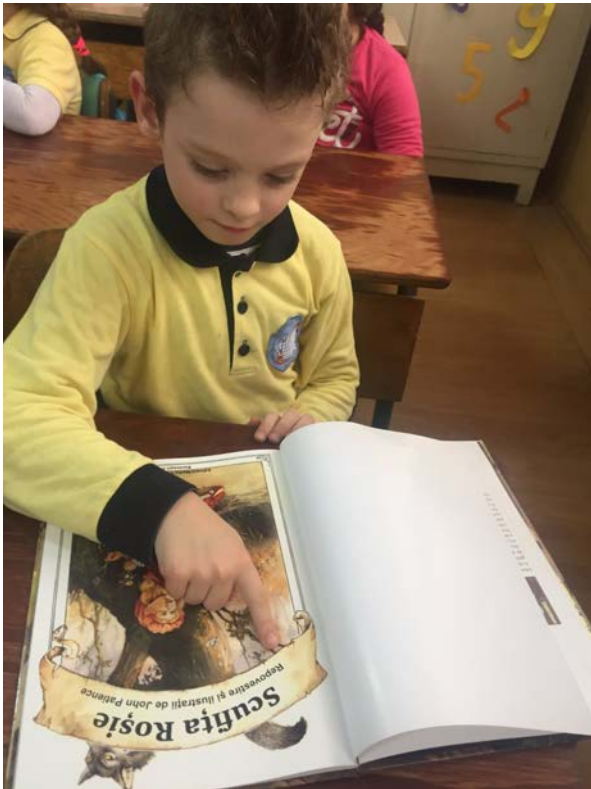

În imaginile următoare puteți vedea instantanee de la diferite activități realizate de elevii clasei pregătitoare C de la Școala Gimnazială "Miron Pompiliu", Ștei, coordonați de doamna prof. învă. primar Angelica Miara, elevi ai claselor I și a III-a de la Școala Gimnazială nr. 1 Roșia, coordonați de doamna prof. învă. primar Maria Ujoc, elevi ai claselor a IV-a B, coordonați de doamna prof. învă. primar Liana Moza-Becheanu și a III-a B, coordonați de doamna prof. învă. primar Adriana Fericean, de la Școala Gimnazială „Miron Pompiliu”, Ștei, activități realizate cu scopul de a păstra vechile tradiții și obiceiuri din bazinul Crișului Negru.

În vizită la bibliotecă

Elevii clasei pregătitoare C de la Liceul Teoretic German „Friedrich Schiller” din Oradea, alături de doamna lor învățătoare **Florica Bisorca**, partenerii noștri în acest proiect, au făcut o vizită la Biblioteca Județeană „Gheorghe Șincai”. Tema vizitei a fost „Drumul cărții”. După vizitarea și prezentarea bibliotecii, elevii au desfășurat o activitate practică realizându-și propria carte de povești.

Jocul imaginației...

- ✦ Când vine toamna, sufletul copacilor e vesel fiindcă i se colorează frunzele în culorile sale preferate, iar când acestea cad, pomul nu trebuie să mai suporte atâta greutate.
- ✦ Dimineața, soarele este bucuros pentru că ne poate încălzi iar și poate să ne mângâie din nou cu razele sale vesele și emoționate.
- ✦ Dacă ar avea suflet, vântul ar fi supărat deoarece nu îi place să ne vadă triști și suflându-ne nasul fiindcă ne-am răcit din cauza lui. Vrea dintotdeauna să demisioneze doar că nu găsește alte posturi libere...

(Laslău Ane Maria Cătălina, clasa a III-a B, Școala Gimnazială „Miron Pompiliu”)

Toamna

- ✦ Când vine toamna, sufletul copacilor rămâne împietrit până primăvara când vine o zână și îl eliberează.
- ✦ Dimineața, soarele se trezește și încălzește cu razele sale tot pământul.
- ✦ Dacă ar avea suflet, vântul ne-ar spune povești și seara ne-ar cânta cântece de leagăn.

Știule Iulia Riana, clasa a III-a B, Școala Gimnazială „Miron Pompiliu”)

- ✦ Când vine toamna, sufletul copacilor plânge după podoaba ramurilor sale.
- ✦ Dimineața, soarele își arată dinții zâmbind nu cu așa multă căldură.
- ✦ Dacă ar avea suflet, vântul ne-ar mângâia și nu ne-ar biciui obraji.

Rosenfeld-Bugle Maya Mihaela, clasa a III-a B, Școala Gimnazială „Miron Pompiliu”)

Personaje preferate (1)

Cei mai mici cititori, scolarii din clasa pregătitoare B, de la Școala Gimnazială „Miron Pompiliu”-Ștei, coordonați de doamna învățătoare **Ioana Fărcane**, pasionați de lumea fantastică a poveștilor, au ilustrat prin minunate desene personajele lor favorite.

Personaje preferate (2)

Cei mai mărișori, cititori pasionați, elevii clasei a III-a A, de la Școala Gimnazială „Oltea Doamna” - Oradea, îndrumați de doamna învățătoare **Gabriela Codorean**, au descris prin cuvinte alese cu măiestrie personajele care i-au impresionat, i-au amuzat sau i-au ținut cu sufletul la gură pentru a afla deznodământul poveștii.

(personajul preferat)

Nic Năstrușnic este personajul meu îndrăgostit. M-am întâlnit cu el în clasa a doua. Oarecând am fost recomandată de către clubul de lectură fiind la categoria verde adică gimnazista. Eu care plăsmui, acest personaj năstrușnic a fost transcrisă, sumară în minunată carte „Nic Năstrușnic”.

Nic era un băiat care făcea parte dintr-o familie de patru persoane. El nu era prea înalt de statură dar nu era frăs. Ochii lui negri prindeau zilnic multe marelădrăcării iar părul lui castaniu era lung și cu fire înegale jos. Ochii lui erau ca două bucati perfect rotunjite de carbuni încălzite. Blaza pe care o purta era acură cu o dungă groasă pe mijloc și o dungă subțire pe mijloc.

El e o fire năstrușnică. Brunga mâncării, Nic împingea, împănăcea și ciupia. Nic e și o fire năstrușnică. El e aruncat gresit unui cap în moroi și a rădănit gândăciul de companie altuia. Dar când vinea (și se țigă) ajutat este cuminte. Și o ajutat năstrușnic și năstrușnic.

Acest personaj m-a amuzat și mi s-a părut atât de interesant încât am citit cartea într-o zi.

Matilda

Matilda este personajul meu preferat. Eu m-am împănat cu ea după ce am citit cartea. El care a plăsmuit acest personaj e Roald Dahl în cartea „Matilda”.

Matilda n-a prea avut noroc în primii ani de viață. Ea avea părinți durzi și o căsătorie rău. Ochii ei erau de dimensiuni mici și erau roșii, groși și albaștri. Părul ei era alb și se țigă ea este o fetiță mică și îndrăgostită.

Matilda e o fire năstrușnică și năstrușnică. Ea e foarte inteligentă deosebit de demisora Henry, în năstrușnică, o crede de glasa a 5-a cu copiii de năstrușnică, amii, dară, dară, cinci ani și stă să citească să facă înmulțiri, să scrie și să se comporte.

Matilda e un năstrușnic, iar mama ei este o năstrușnică și nu e mai inteligentă. Pei doi cred că Matilda e o adărbată pacoste care pierde prea mult timp cu cititul în loc să se uite la televizor ca oamenii normali. Nic năstrușnică demisora, brunchelul, dragăstăria sa lui nu are o năstrușnică mui bună, despre micuța pasionată de lectură.

Demisora Henry, stă că feti e un geniu și că ascunde cărți și în mamea.

Acasta fetiță m-a impresionat cu inteligența și comportamentul său activat. Este o carte fabuloasă.

Harry Potter
(personajul meu preferat)

Harry este personajul meu preferat. Eu m-am împănat cu Harry când am citit prima dată ce aventuri a avut în „Pătra filosofală”, cel care a plăsmuit acest personaj este J.K. Rowling.

Harry era un băiat orfan, care a fost adus la boieria cu unchiu lui și cu bătăușul lor pe nume Dudley, iar această familie îl ura pe Harry deoarece și erau năstrușnici oameni normali, iar Harry era vrăjitor. El avea țepul normal, părul negru și niște ochi ca de un verde intens. Trăgea și a purtat toate hainele pe care el le avea mai vechi haine ale lui Dudley.

Acesta, avea o fire năstrușnică, deoarece la Hogwarts începea pentru vrăjitori și vrăjitoare și făcea multe prieteni, de exemplu Ronald Weasley și Hermione Granger, care erau dintr-o familie ca și el. Cu diferiți profesori de exemplu: Era de litere și fizică cu profesorul său gra de laudă (letratul vrăjitor) cu Oliver Wood.

Acest personaj m-a impresionat deoarece trăgea de el mai totuși lord al întunericului, Lord Voldemort (sau Lord Voldemort) și să poate face orice.

Amintiri din copilărie
(personajul preferat)

Personajul meu preferat este Nica, eroul romanului „Amintiri din copilărie” scris de Ion Creangă. Din mea întâlnire cu Nica am avut-o încă, stătu-mă pul grădiniței mele, când mama mi citea scurte fragmente din carte. Eu ascultam cu multă plăcere amuzantele întâmplări ale lui Ion Creangă din vremea copilăriei.

După aceea, mergând la școală, l-am întâlnit din nou în manualele școlare și astfel Nica a devenit personajul meu favorit, poate și datorită faptului că eram năstrușnică ca și el.

Nica era fiul Imandei și a lui Petre Păbălău. El avea părinți buni ca răzlele din re ale soarelui.

Școlar fiind nu-i prea plăcea să învețe, în loc să citească el primea muste cu seasoare. Era foarte poznaș și năstrușnic, făcea multe năstrușnici: a furat cireșele mamei, mamei, călând toată cămășă, a furat pupăza din țigă și a dus-o la țigă să o vândă, s-a dus la scaldat în loc să citească prietenul lui. Cu toate acestea Nica era preferatul mamei, aceasta învăluindu-l cu multă dragoste.

De asemenea, el era un băiat rășinos și fricos, fiindu-i frică și de umbra lui.

Acest personaj m-a impresionat prin complexitatea lui, iar ignorând năstrușniciile pe care le făcea, acesta avea o anumită înțelepciune, pe care mi-a dori să o am și eu.

Prea multă zăpadă...

Iarna

- Mamă, pot să ies afară? Ieri nu era deloc zăpadă dar azi e de un genunchi.

- Bine, zise mama care sorta haine ca să îngrașe mașina de spălat, cu o condiție: îmbracă-te gros!

- Ok!

Deci: bluză groasă, ștrampi, pantaloni de fâș, ciorapi tricotați, fâș gros și greu, cizme calde, căciulă, mănuși și fular.

- Am plecat!!! Zguitasem eu așa de tare încât se auzea de afară. Mama oftă și continuă sortatul.

În josul satului o invit pe Daria:

- Bun, deci dacă vii tu, până o chem pe Nasti, tu poți merge după Răzvan.

- Eu sunt perfect de acord.

Totul mergea ca pe roate și toți patru hotărâm să ne jucăm în câmpia de lângă casa mea. Facem un cerc mare și pălăvrăgind și certându-ne ajunge la concluzia că, pe placul tuturor ar fi, să facem un om de zăpadă:

- Răăzvaan, tu nu bagi la cap că Daria nu vrea să ne batem cu zăpadă? se răsti Nasti la el.

- Gata cearta! intervin eu, punând piciorul în prag. E destul! Cel mai ok ar fi să facem un om de zăpadă.

Așa rămase. Ne-am apucat serios de treabă.

- Un bulgăre, doi și trei... fredona Daria.

- Ok, mă duc după morcov. Dari - oala sau o pălărie veche, Nasti - cărbuni, Răzvi ... ăăă... păzește omul de zăpadă!

- Oooo, pe bune!?

- Bine, caută bețe pentru mâinile omului!

- De unde?

- Din prunii de acolo!

Omul era gata. Era perfect! Toți transpirați nici nu mai vedeam bine, deci pentru noi era perfect...

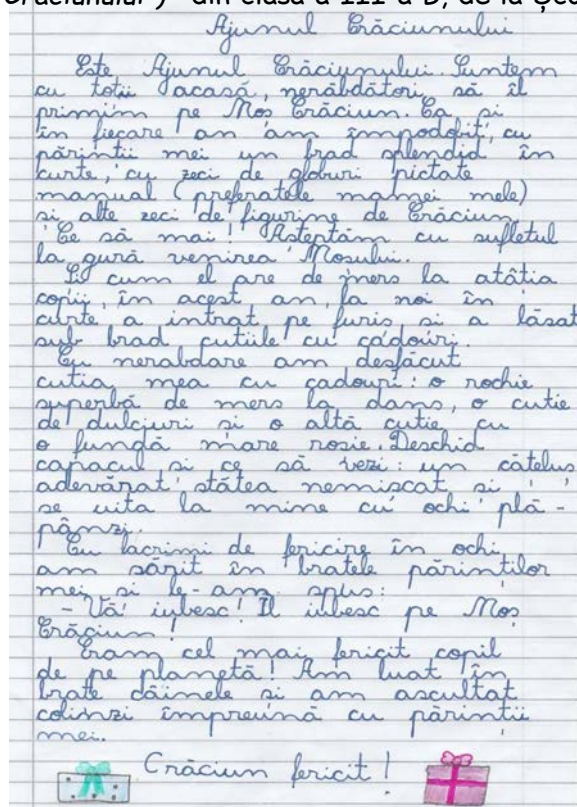
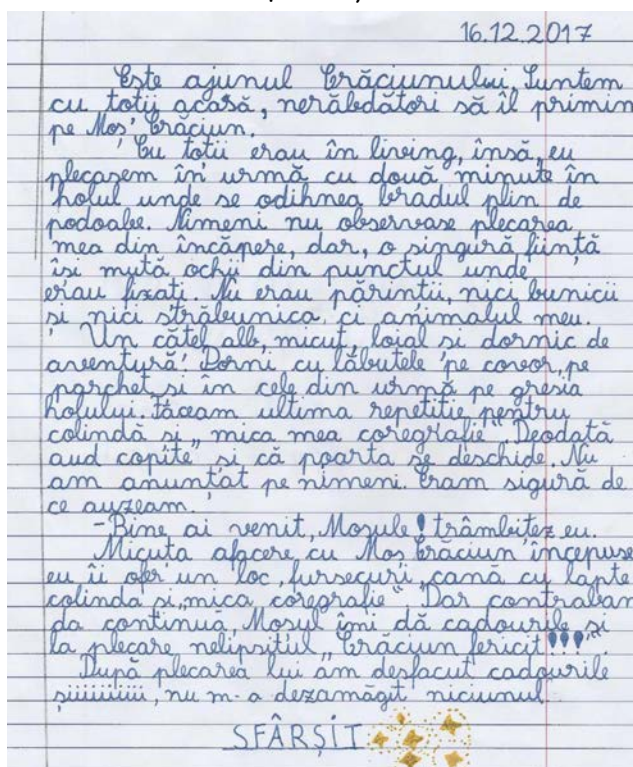
Ne-am strâns în jurul voinicului de nea. Am chuiat și ne-am jucat până la lăsarea serii, când am plecat acasă.

(Laslău Ane Maria Cătălina, clasa a III-a B, Școala Gimnazială „Miron Pompiliu”)

Așteptându-l pe Moș Crăciun

Una dintre cele mai așteptate și iubite sărbători este Crăciunul. Bucuria de a împodobi bradul, emoția întâlnirii cu Moșul, nerăbdarea de a desfăcea cadourile primite și de a împărtăși cu cei dragi aceste momente sunt tot atâtea prilejuri de a umple sertarele memoriei cu amintiri de neuitat dar și motiv de inspirație artistică.

Vă invit să citiți în imaginile de mai jos, două povestiri scrise de elevele **Ane-Maria-Cătălina Laslău** („Cea mai lungă așteptare”) și **Emma Zota** („Ajunul Crăciunului”) din clasa a III-a B, de la Școala Gimnazială „Miron Pompiliu”, Ștei.

Iarna pe uliță

Iată cum arată micul Barbă-cot, personajul care stârnește atâta zarvă în jurul lui, în poezia „Iarna pe uliță”, scrisă de George Coșbuc, în viziunea elevilor clasei a IV-a de la Școala Gimnazială „Ion Bogdan”, Oradea, coordonați de doamna învățătoare Paula Zaha.

Ziua Internațională a Cititului Împreună

Ziua cititului

Zi de zi, cu dragoste,
Iau la rând câte o carte.
Unic e sentimentul pe care îl trăiesc
Azi, când rânduri aurite eu citesc.

Când mă pregătesc de citit
Ies din casă liniștit.
Tare mult îmi place
Intim să descopăr povești!
Tata, mama și cu sora speriați
Umbă de zor a mă căuta, că nu-s
La mine-n cameră. Nicăieri nu-s.
Unde cred că am fugit?
Iarăși eu sunt la citit!

Blidar Narcisa, clasa a III-a

Elevii claselor I și a III-a de la Școala Gimnazială Nr. 1, Roșia, alături de doamna lor învățătoare, **Maria Ujoc**, au sărbătorit joi, 1 februarie 2018, Ziua Internațională a Cititului Împreună.

„D-I Goe” în viziunea elevilor de la Școala Gimnazială nr. 1 Roșia, coordonator prof. **Maria Ujoc**

„Ridichea uriașă” - desene realizate de elevii de la Școala Gimnazială nr. 1 Roșia, coordonator prof. **Maria Ujoc**

„Povestiri despre prietenii mei”(Silvia Kerim) - Carina Chinde, cls a III-a C, Școala Gimnazială „Miron Pompiliu” Ștei, coordonator prof. **Laura Trif**

Eleva **Maya Grămadă**, din clasa a III-a A, clasa doamnei profesoare **Ramona Bursașiu**, de la Școala Gimnazială „Miron Pompiliu”, este o cititoare pasionată dar și o ilustratoare talentată.

Maya Grămadă- „Puișorii” (Emil Gârleanu)

Maya Grămadă-„Apolodor”

Maya Grămadă-„Shiloh”

Desene realizate de elevii clasei ID de la Școala Gimnazială „Miron Pompiliu” - Ștei, coordonați de prof. învă. primar **Florina Creț**.

Eroi de poveste

Primăvara

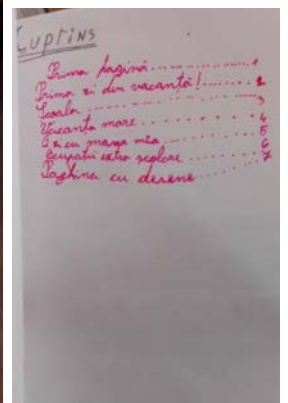
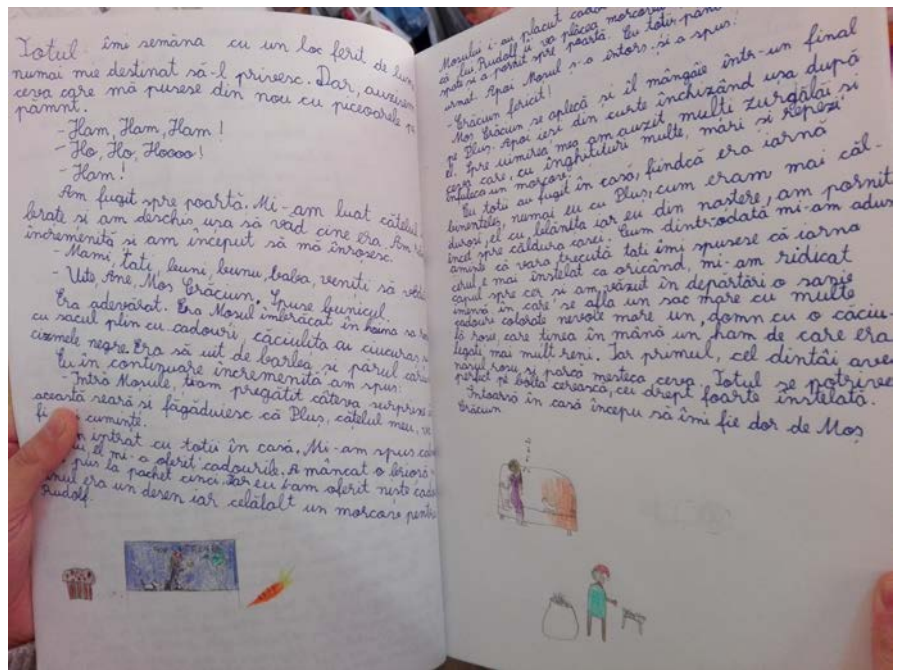
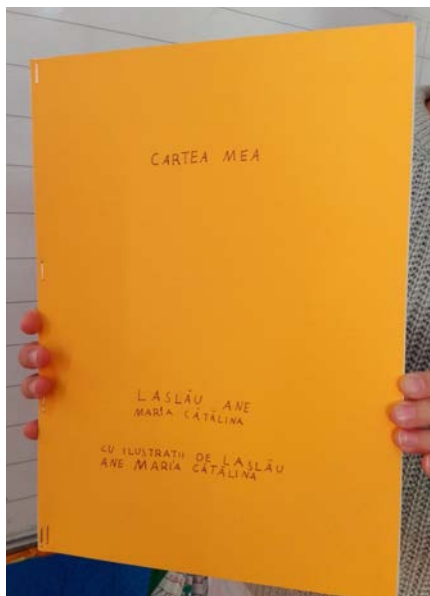
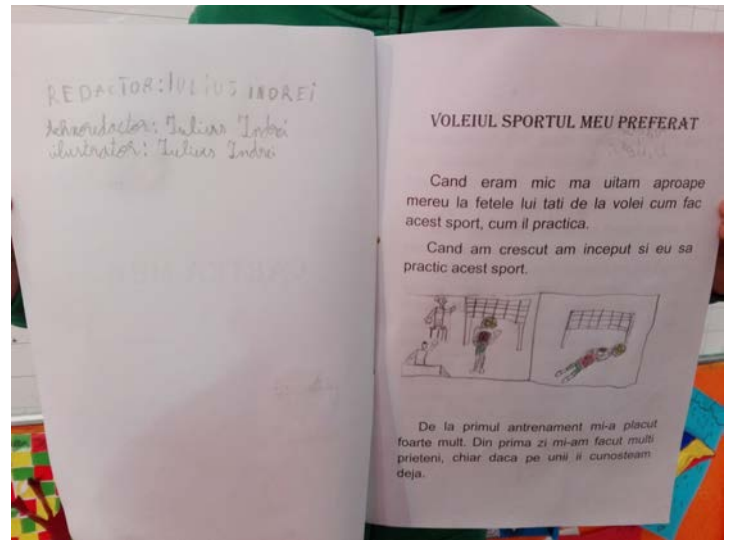
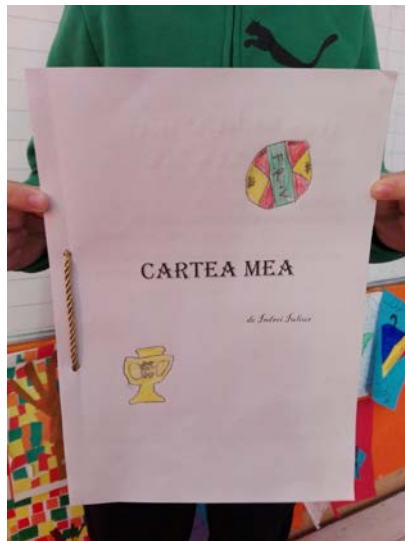
În lumea poveștilor

În săptămâna dedicată activităților „Școala altfel”, elevii claselor pregătitoare C (înv. **Angelica Miara**), IB (înv. **Anamaria Dume**) și IC (înv. **Felicia Țoța**) au făcut o minunată călătorie în lumea basmelor, intrând în pielea personajelor îndrăgite de ei.

Cartea mea— proiect realizat de elevii clasei a III-a B de la Școala Gimnazială „Miron Pompiliu” - Ștei, prof. înv. primar Adriana Fericean

V A R A

str. Nicolae Iorga
nr. 28
loc. Ștei
jud. Bihor

Prof. înv. primar Adriana Fericean
Prof. înv. primar Gabriela Codorean
Prof. înv. primar Maria Ujoc
Prof. înv. primar Angelica Miara

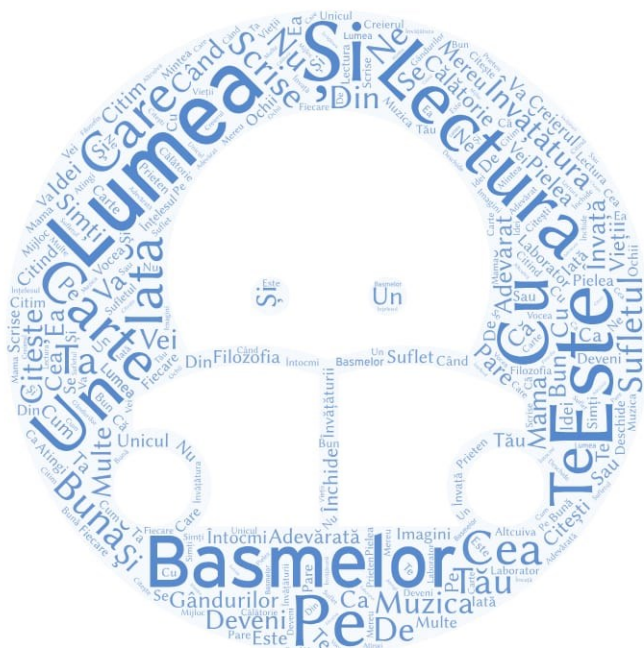
Prof. înv. primar Adriana Fericean

Prof. înv. primar Adriana Fericean

„Lumea basmelor” - o experiență frumoasă și plină de beneficii cum ar fi: îmbunătățirea abilităților de comunicare, stimularea imaginației și creativității, facilitarea înțelegerii unor concepte, etc. Și dincolo de beneficiile pe care le aduce „cititul” poveștilor, acest proiect ne-a adus și posibilitatea lărgirii cercului de prieteni fiindcă „cartea îți poate fi prieten, te poate învăța cum să-ți faci prieteni, cum să îi păstrezi, cum să fii mai bun, cum să fii tu însuși/însăși, cum să te dezvolți, cum să zâmbești, îți deschide noi orizonturi, îți dezvoltă inteligența (cognitivă și emoțională)!”

Deci, putem spune că într-o lume tehnologizată avem nevoie de lectură, iar punerea în practică a unor proiecte care au ca scop „formarea unor deprinderi și atitudini pozitive față de lectură” sunt binevenite.

Parafrazând spusele lui R.D. Cumming "O carte bună nu are niciodată sfârșit." pot spune că experiența deosebită a acestui proiect va fi mereu un reper în punerea în practică a unor modalități și tehnici de stimulare a interesului pentru lectură.

Prof. înv. primar Maria Ujoc